

తెలుగు కళాసమితి (న్యూజెర్సీ) కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించిన కథ

అ డైముకి అలా కిటికీ దగ్గర కూర్చుని, భర్త కోసం ఎదురుమాడడం సీతకి ఓ ముచ్చటయిన అలవాటు. వీరోహోండా ముందు చక్రం వీధి మలుపు తిరగడం ఆమె కంటబడుతూనే ఆమె ప్రతి అవయవం ఆనందంతో స్పందిస్తుంది. ఆమె ముఖం కార్తీకంలో రెల్లుపాదలా పొంగిపోతుంది. రోజూ అయిదున్నరకి ఓ అరనిముషం అటుయిటుగా ఆ చక్రం అలా వీధి మలుపు తిరగాల్సిందే!

కానీ, ఈ రోజు అయిదున్నరయి అరగంటయ్యింది- భర్త జాడలేదు. తెల్లారితే తన పుట్టి నోజు- తనకి మంచి గొలుసు కొంటానన్నాడు తను ముస్తాబై కూర్చుంది.. సీత మనస్సు ఆందోళన చెందుతోంది.

ఆరుంపావు...

గాభరాలో, శంకతో ఎరు పెక్కుతూన్న సీత కళ్లు తళుక్కున మెరిసాయి. పౌడ్రయం రుట్లుమంది. చక్రం వీధి మలుపు తిరిగింది. గభాలున తలుపులు తెరచి వీధి గుమ్మం దగ్గరికి పరిగెత్తిన సీత- చిన్న చిన్న దెబ్బలతో నలిగిన బట్టలతో పున్న భర్తని చూస్తూనే విస్తుపోయింది!

“లోపలకి వద- చెబ్బాను” అన్నాడు వెంకట్రావు సీతతో, చిన్నగా నవ్వి.

అతని దెబ్బలవైపు బాధగా చూస్తూ, వేగంగా కొట్టుకుంటూన్న గుండెల్లో అతనిని అనుసరించి లోపలికి నడిచింది సీత.

“సీతా- ఈనాలో చిన్న అద్వైతం వేయాలన్నా చ్చింది. లలిత అని మా కొలీగ్ ఒంటరిగా బస్టాండ్లో నిల్చుంటే ఇద్దరు బజారు రెడీలు ఆమెని ఆటవట్టించి, వీడిసిస్తున్నారు. ననుయాలికి నేను అటు వస్తూ, పరిస్థితి గమనించి, వాళ్లతో తలపడ్డాను. ఇద్దరుండడంతో కొంచెం కష్టపడ్డానుగాని, మొత్తానికి వెధవలు తన్నులు తిని, కాళ్లకు బుద్ది చెప్పారు..”

సీత ఆనయత్నంగానే భర్తకి దగ్గరయ్యింది. అతని దెబ్బల ప్రక్కన సుతారంగా నున్నాలా చుట్టిన గులాబీ పెదవుల మధ్యగా పూదుతూ పునశ్చనునం కలిగించి, అతని కళ్లల్లోకి ఆరాధనగా చూసింది.

వెంకట్రావు గుండెలు పుప్పొంగాయి.

శరీరం కంచు విగ్రహంలా బిగుసుకుంది.

కించిత గర్వం అతని కళ్లల్లో పాకింది.

భార్య చెంపల మీద సుతారంగా మీటి, నుదుట కుంకుమ బొట్టుపైన చుంబించి, ఆమె చేతి గాజాలను గలగలలాడించి, ఆమె భుజాలమీదుగా జడలోని మల్లెల సువాసనని ఆఘ్రాణించి, “పాపం- మీ లేడీస్కి, వాళ్లతో సమానమయిన బలం వుండదు కాబట్టి, వాళ్లని ఎదుర్కొనే ధైర్యం కూడా మీకు వుండదు కాబట్టి కదా, ఆ స్కాండల్స్ యిలాంటి దౌర్జన్యానికి దిగేది?!” అన్నాడు వెంకట్రావు జాలిగా.

“అవునూ- వాళ్లతో అంత ధైర్యంగా తలపడ్డారుగదా- మీకు ఫ్రైటింగ్చా?” అని

అమాయకంగా అడుగు తున్న భార్య కళ్లల్లోకి వీరోలా చూస్తూ అన్నాడు వెంకట్రావు- “అన్నీ ఆలోచించుకుని రంగంలోకి దిగే నాడు వీరో కాలేదు!”

నవ్వేసింది సీత కిలకిలా.

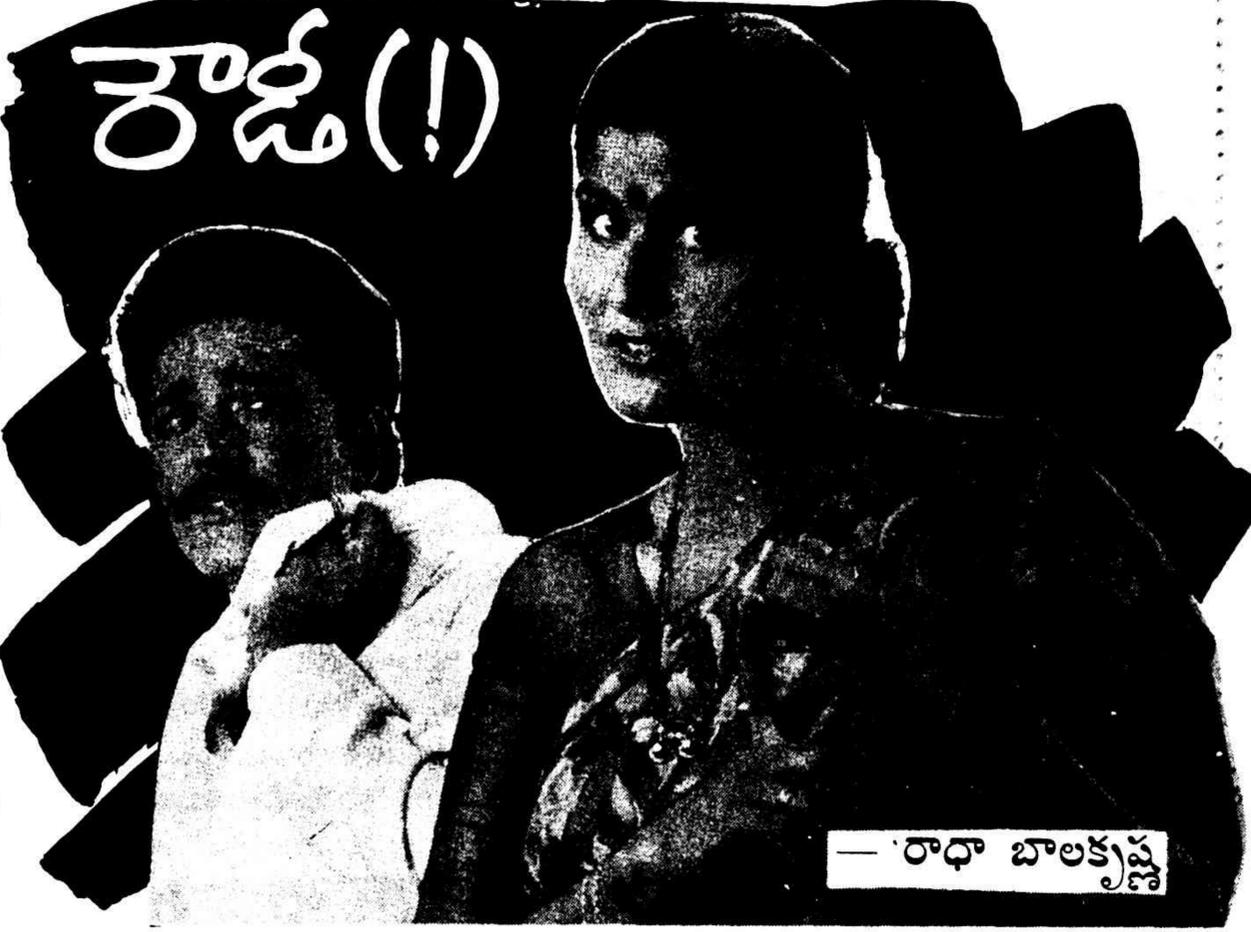
“ఓకే- ఒక్క ఫ్రైట్ మినిస్ట్రీలో తయారవుతామా- మనం బజారుకెళ్తున్నాం- నీ బర్త్ డే ప్రెజెంటేషన్ కొంటున్నాం. ఈ కోమలాంగి రేపు అది ధరించి మాకు ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది” అంటూ డ్రెస్ ఫేంజ్ చేసుకో సాగాడు వెంకట్రావు హుషారుగా.

సమయం అయిదున్నర-

ఇంటి ముందాగింది వీరోహోండా-

కానీ కిటికీ దగ్గర సీతలేదు!

ఇంటికి తాళం పెట్టివుంది!!

కాడ (!)

— రాధా బాలకృష్ణ

ఆశ్చర్యపోయాడు వెంకట్రావు!!

‘అరె- ఈ డైములో ఎక్కడికి వెళ్లింది చెప్పా? అందులో బజారుకెళ్లాం అనుకున్నాం- రేపు ఫస్ట్ వెడ్డింగ్ డే- నా డ్రెస్ రెడీగా వుంది- తనకి శారీ కొంటానన్నాను’ అనుకుంటూ, వీధి పొడవునా చూసిన వెంకట్రావు కళ్లల్లో- చేతిలో కూరగాయల సంచితో వస్తూన్న సీత పడింది!

భర్తని చూస్తూనే మరింత వేగంగా నడుచుకు వచ్చిన సీత, “సారీ అండీ- బజారు నుంచి రావడం లేటయ్యింది” అంటూ తాళం తీసింది.

“అదేవిటి, అంత అలసటగా కనిపిస్తున్నావు? అరె, ఆ జాప్టీవిటి అంతలా చెదిరిపోయింది- ఇలాగేనా బజారుకెళ్లేదీ..” అంటూ మెత్తగా కోప్పడుతూన్న భర్తని వారిస్తూ దగ్గరకు చేరి, “ఆ.. ఏంలేదండీ- వాళ్ల బచ్చాడు వీట్గానే వెళ్లాను- వచ్చేటప్పుడు తప్పనిసరయి చిన్న ఫ్రైటింగ్యందంతే” అంది సీత.

“కూరగాయల వాడితోనా- ఏంకీతో అంటూ పది

గ్రాముల కంకరాయి పెట్టి తూచాడా?” నవ్వాడు వెంకట్రావు.

“కాదు- కూరలు తీసుకొస్తూంటే, ఈ వీధి మలుపులో ముగ్గురు పోకీరి వెధవలు ఒంటరిదాన్ని చేసి, దౌర్జన్యం వెయ్యబోయారు- నా గురించి తెలియదు వెధవలకి- పాపం, పోస్టిటల్కి పోయారు..”

“ఏవిటి- జోకా?!” అనుమానంగా నవ్వాడు.

“కాదండీ- నిజం!”

“ఏవిటి సీతా సువ్యవేది- ఏంచేశావు?!”

“నన్ను చూసి ఎదురుతిరిగే రకం కాదులే అనుకుంటారు. ఆ రెడీ వెధవల మొగతనం చూసి భయపడి పరిగెత్తిపోతాననుకున్నారు. వెంగు నడుమున చెక్కి, చీరె గోచీ పోసి కలబడే సరికి...” అంటూ నవ్వుతూ, భర్త

అభినందనల్ని అందుకోవడానికి అతని ముఖంలోకి చూసిన సీత- కత్తివేటుకి రక్తపు చుక్కలేని అతని ముఖాన్ని పరికించి చూస్తూ, ఆశ్చర్యపోయి, “అ యిడియట్స్ నన్ను కిడ్నాప్ చేసుకునిపోవడానికి ప్రయత్నించారండీ- కారు కూడా రెడీగా...” తన మాటలు వినకుండా బయటికి నడుస్తూన్న భర్త వెంటపడి, “వది తెయ్యండి ఆ విషయం- బజారుకెళ్లాం అన్నారూగా- అయిదు నిమిషాల్లో తయారైపోతాను- ఏం!” అంది.

“ఏం అక్కర్లేదు” అన్నాడు వెంకట్రావు ఖచ్చితంగా.

“అదేం- రేపు మన వెడ్డింగ్ డే కదా- నాకు చీరె కొనా?”

“చీరె కాదు- నీ క్కొనాల్సింది- స్వాంటు, షర్టు- రెడీ” కటువుగా అని, విసురుగా బయటికి వెళ్లి పోతూన్న భర్తవైపు హతాశురాలయి చూస్తూన్న సీత కళ్లల్లో మరో విముషానికి నీళ్లు మళ్లు తిరిగాయి.

20-7-90 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ